

[O. C. Heilesen.]

bedre end dem, vi har her i Landet, eller om maaske vores Regler er de mest betryggende, saa en Henvisning til, hvordan Forholdet i saa Henseende stiller sig i andre Lande, er kun af ringe Værdi. I øvrigt er — selv forudsat disse Paastandes Rigtighed — en saadan Henvisning fra det ene Land til det andet af saare ringe Vægt, idet Afgørelsen af, hvilke Bestemmelser der kan være fornødne til Betryggelse af Dommeruafhængigheden, i høj Grad kan afhænge af, hvordan Landets Forfatning og Forvaltning i øvrigt er. Det kan afhænge af, om man har Forvaltningsdomstole, som man f. Eks. har i Tyskland. Det kan afhænge af, om Administrationen er lovbundet, saadan som den er i Tyskland og andetsteds, eller om den, saadan som Forholdet er her i Landet, i høj Grad kan handle efter et frit Skøn uden at være bundet af bestemte Lovregler. Af disse Grunde er saadanne Henvisninger fra det ene Land til det andet i det hele taget af saare ringe Vægt, selv om disse Henvisninger i sig selv er rigtige, og det syntes ogsaa det ærede Medlem Hr. Axel Møller at være ganske paa det rene med ved Sagens første Behandling; jeg kan ganske slutte mig til hans Synspunkter i saa Henseende ud fra den Begrundelse, jeg her har givet. Hvad i øvrigt specielt Tyskland angaar, har jeg ikke ved Haanden de enkelte Bestemmelser, men jeg husker fra min Gennemlæsning af Weimar-Rigsdagens Forhandlinger — de Forhandlinger, der gik forud for den nugældende tyske Forfatning af 1919 —, at man fra mange Sider advarede mod det, man kaldte „Politisierung der Gerichte“, mod at inddrage Retterne i det politiske Spil, i den politiske Kamp. Det, man her er i Færd med at gøre, er just et Skridt i Retning af „Politisierung der Gerichte“, det er netop et Skridt i Retning af at gøre Retspræsidenterne til en Skakbrik i den politiske Kamp, i hvert Fald at udsætte Retspræsidenterne for Mistanke om, at de handler som et Led i den politiske Kamp, i den politiske Forhandling, og det er, siger jeg, det første Krav, man maa stille til Retsplejelovgivningen, at den ikke har Regler, der udsætter Retterne for Mistanke om, at deres Handlinger er paavirket af politiske Hensyn. Det er just det Krav, som tilsidesættes i det Lovforslag, her skal gennemføres. I hvert Fald: et Lovforslag i den her foreliggende Form vil jeg med mit Kendskab til de Forhandlinger, der fore-

gik paa Weimar-Rigsdagen, bestemt bestride at man skulde kunne finde nogen Støtte for i tysk Opfattelse.

Med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder i øvrigt kunde der være adskilligt at bemærke. Jeg skal ikke fordybe mig stærkt heri, men med den Foranledning, som er givet af det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, vil jeg gerne et Øjeblik dvæle ved den Enkelthed, han nævnte. Naar det i Lovforslaget hedder, at en fast ansat Dommer skal konstitueres i det Dommerembede, der bliver ledigt ved en anden Dommers Overtagelse af et offentligt Hverv, og det f. Eks. drejer sig om Stillingen som Præsident for Københavns Byret, maa man vel gaa ud fra, at den faste Dommer, der konstitueres i denne Stilling, maa fritages for sine sædvanlige Forretninger. Hvis man nemlig ikke gaar ud fra, at den faste Dommer, der konstitueres, maa fritages for sine sædvanlige Forretninger, maa man antage, at et af Embederne eller begge vil blive uforsvarligt røgtet. Thi hvis een Mand kunde passe begge Embeder forsvarligt, maatte et af dem være overflødig. Hvis man imidlertid gaar ud fra den Forudsætning, at den paagældende Dommer maa fritages for sine sædvanlige Forretninger, og antager, at den faste Dommer, der midlertidig varetager Hvervet som Præsident for Københavns Byret, er optaget af Udførelsen af andet offentligt Hverv, som det hedder i det foreliggende Lovforslag, skal der i hans Dommerembede konstitueres en fast Dommer, men paa den Maade faar man en fast Dommer for lidt, hvordan man saa end vender og drejer det. Man vil derfor ikke kunne bestride, at her er i alt Fald en Mangel i Lovforslaget med Hensyn til dets Enkeltheder; og saaledes vil der, hvis man vilde fortsætte, kunne paavises adskillige andre Punkter, hvorimod der kunde rejses Kritik. Imidlertid mener jeg ikke, det har Interesse at gaa nærmere ind herpaa. Jeg skal nøjes med under Henvisning til, hvad jeg har sagt, at konstatere, at Lovforslaget i sine Enkeltheder er *stet* og i sit Princip *uforsvarligt*. Hele denne Sag er kun egnet til at svække Respekten for det politiske Arbejde.

Med Hensyn til det foreliggende Ændringsforslag, som er stillet af Flertalspartiernes Repræsentanter i Udvalget, om Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden, er det ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen sagde herom, at det vilde have været nærmest beskæmmende, om man ikke havde faaet denne Ændring